

Consells fàcils

Ja ho diuen: donar consells és molt fàcil. No costa gens. El problema és per qui els rep, no per qui els dona. Aquest dies són molts els que donen consells sobre el que s'hauria de fer al Consell Insular de Mallorca (CIM). Els destinataris són els membres del govern, tant el PSOE com el PSM o UM. Sobretot, però, és als dirigents del PSM a qui tothom aconsella. Militants, votants, simpatitzants, periodistes, empresaris, ecologistes, polítics... tothom té una opinió per donar i un consell per oferir. Els nacionalistes han celebrat –el proppassat dissabte– el seu consell polític. Aquí sí que els dirigents en deuen haver rebut, de consells. Per a tots els gusts. La qüestió és què s'ha de fer al Consell.

Com és prou conegut, la majoria governant del CIM passa per uns moments de difícil equilibri. Des de la signatura de "Pacte de Progrés" el partit que més malament ha encaixat dins la majoria ha estat el PSM. És el que rep totes les galdades. Que es manté la incineradora? Tothom mira el PSM. Que s'aprovarà un nou camp de golf? Tothom mirarà el PSM? Que qualcú té problemes interns pel pacte? El PSM... Sembla com si d'aquest pacte només se'n derivassin problemes per als nacionalistes. Els altres (PSOE, UM i, des de fora EU) no semblen, aparentment, sofrir cap tipus de problema amb el CIM. Per què passa això? Segurament perquè el PSM ha digerit malament el pacte. Són molts anys de retraure als altres els "pecats" de la política. Després de vint anys de voler dur en exclusiva la bandera de l'ètica més pura, veuen com es fa amarga realitat el dit que és impossible ser alhora "verge i...". Tampoc no s'ha de dramatitzar. Pactar no és prostituir-se. Que mirin, si no, els seus antics, i admirats, coalitzats de CiU. Però el que no es pot fer és voler continuar essent els únics verges i alhora participar en orgies.

Per ventura els nacionalistes n'han parlat, en el seu consell del passat dissabte. Però en tot cas, al marge de problemes interns que ja sabran com resoldre, el que està en joc és l'estabilitat del CIM. D'entrada cal dir

que no és cap drama que la institució de govern de Mallorca estigui en mans d'uns o d'altres. Ja ha estat gestionada en el passat per UM, pel PP, i ara per la coalició de centre-esquerra-nacionalista. El que importa al ciutadà –i aquesta és la gran responsabilitat dels polítics– és que estigui, d'una vegada, ben gestionada. Un dels punts fonamentals del Pacte de Progrés era que el CIM tendria –al contrari del que passava quan governava el PP– un pressupost aprovat abans d'acabar l'any (1995). L'has vist tu, el pressupost? Som a

Pasqua i encara l'esperam. Segurament hi ha moltes raons per aquest *impasse*. Però totes són imputables a la majoria de govern.

Vist des de fora seria trist que l'actual majoria es trenqués. No perquè el PP no pugui governar, sinó perquè en una comunitat on els conservadors tenen quasi tot el poder institucional, un contrapès no està malament. Així el ciutadà podrà comparar i decidir en futures eleccions què li convé més.

Cal que es definesquin. Que UM i PSM superin els malentesos i les disputes internes. No tenen més remei i en el futur s'hauran d'entendre –de qualche manera– si vertaderament aposten per un partit nacionalista que pugui tenir opcions importants de poder. Si no és així el futur

serà molt semblant al passat: els conservadors continuaran guanyant i governant (amb el suport d'UM o sense) i el PSM continuarà portant en exclusiva la bandera de l'ètica virginal, però sense governar.

El que s'imposa és que el PSM assumeixi la realitat. El creixement electoral –mirin, si no, els resultats del 3 de març– no ve per discursos salvadors de pàtries ni d'ideologies, sinó per la demostració de responsabilitat i de bona gestió. Trencar o deixar que altres trenquin –i que provoquin la destitució dels càrrecs del PSM– seria una enorme irresponsabilitat. Segurament el pacte està mal fet. Hi hagué greus equivocacions. Però trencar ara seria molt pitjor. No hi ha cap més camí que demostrar que es pot fer una gestió eficaç i diferenciada del model conservador. I si no és així, per què fan política? ■

MIQUEL PAYERAS

"Tampoc no s'ha de dramatitzar. Pactar no és prostituir-se. Però el que no pot ser és que vulguin continuar essent els únics verges i participar en orgies."